

Toivomusaloite 772

Häkämies: Opintovelkaisten aseman helpottamisesta*Eduskunnalle*

Nykyinen valtion opintotukijärjestelmä perustuu pankkilainoitukseen. Valtion korkotuesta huolimatta jo opiskeluaikaiset korot pienentävät reaalista opintotukea. Järjestelmä aiheuttaa myös raskaan velkataakan opintojen jälkeen. Täydet seitsemän vuotta (vuosina 1984—1991) opintolainaa nostaneen opintovelka on jo lähes 94 000 markkaa.

Opintolainamäärien kasvu on johtanut monet tilanteeseen, jossa lainan takaisinmaksu on ylivoimaista. Niinpä valtion takausvastuut kasvoivat n. 60 % pelkästään vuonna 1990.

Myös yleinen korkotason nousu on vaikeuttanut opintovelkaisten asemaa. Opintolainan korko nousi vuosina 1988—1990 6,75 %:sta 9,75 %:iin, eikä koron nousun pysähtyminen ole lainkaan varmaa. Valtion korkotuki opintolainalle lakkaa 1 ½ vuotta opintojen päättymisestä, minkä jälkeen koko vuotuinen korko tulee velallisen maksettavaksi.

Verovuonna 1988 korkovähennyksen omavastuuosuus ulotettiin koskemaan myös opintolainojen korkokuluja. Vuonna 1990 omavastuuosuus oli 1 000 markkaa, jonka ylittävältä osalta korkokuluista oli vähennyskelpoisia

85 %. Näin opintolaina rinnastettiin tavalliseen kulutusluottoon. Järjestelmän seurauksena vasta kolmannen vuoden opiskelijat voivat hyödyntää opintolainan korkojen vähennysoikeutta.

Opiskelijat ovat yhä maamme ainoa väestöryhmä, jonka perustoimeentulo on riippuvainen pankkilainasta. Näin ollen on kohtuutonta, että opintolaina rinnastetaan verotuksessa kulutusluottoon.

Edellä olevan perusteella ehdotan kunnioittavasti eduskunnan hyväksyttäväksi toivomuksen,

että hallitus valtion vuoden 1992 tulo- ja menoarvioesityksen laadinnan yhteydessä ryhtyisi toimiin opintovelkaisten aseman helpottamiseksi poistaen opintolainojen korkovähennyksen omavastuuosuuden jo vuoden 1991 verotuksessa ja pidentäen opintolainojen korkotukiaikaa kolmeen vuoteen opintojen päättymisestä lukien sekä varaisi tähän tarvittavat määrärahat.

Helsingissä 19 päivänä huhtikuuta 1991

Kari Häkämies